

РАДОСАВ БОШКОВИЋ
(1907—1983)

РАДОСАВ БОШКОВИЋ

Наш познати лингвиста Радосав Бошковић родио се 28. децембра 1907. године у Орјој Луци код Даниловграда. Основну школу завршио је у родном мјесту, а гимназију у Даниловграду и Подгорици (Титоград). У јесен 1926. године уписао се на Филозофски факултет Београдског универзитета, гдје је студирао српскохрватски језик са књижевношћу, упоредну граматику индоевропских језика, упоредну граматику словенских језика и старословенски језик. Дипломирао је 1930. године. Двогодишњи боравак у два европска славистичка центра, школске 1930/31. на Јагелоњском универзитету у Кракову и 1934/35. на Карловом универзитету у Прагу, омогућио му је да продуби славистичке студије. Године 1934. докторирао је са тезом *Развитак суфикса у јужнословенској језичкој заједници* (пред комисијом у саставу: А. Белић, С. Куљбакин и Х. Барић). Од 1931. до 1936. године радио је као средњошколски професор у II мушкој гимназији у Београду, а 1936. године изабран је за асистента за упоредну граматику словенских језика и старословенски језик на Филозофском факултету (од 1961 — Филолошком) у Београду. Ту је, изузимајући вријеме од 1941. до 1945. године провео сав радни вијек: од 1938. као доцент, од 1947. као ванредни, и од 1956. као редовни професор.

Умро је 5. јула 1983. године. Сахрањен је у родном мјесту — Орја Лука.